

56^e Jaargang

Donderdag 28 januari 2021

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering
van de handhaving
van de oude
Gereformeerde beginselen

Meditatie *Ambtelijke praktijk*

Kerkelijk actueel

Voor de jeugd *Sprekend verleden*

“Hij zal u onderhouden”

Psalm 55:23

Wat zorgen zijn hoof ik niemand te vertellen. Het leven, ons hoofd en ons hart kunnen vol zorg zijn. Het leven is niet makkelijk en het is om der zonde dat er zo vele zorgen zijn. Als we dit inzien wordt het des te groter dat een mensenkind nu al zijn zorgen mag werpen op de Heere, zoals David het ons voorhoudt: “Werp uw zorg op de HEERE en Hij zal u onderhouden; Hij zal in eeuwigheid niet toelaten dat de rechtvaardige wankele”.

Deze Psalm is een onderwijzing. Je kunt anderen alleen maar onderwijzen als je zelf onderwezen bent, en dat is David. David gaat gebukt onder vele zorgen. Zijn bloedeigen zoon Absalom staat hem naar het leven. Er vindt een staatsgreep plaats. De goddeloze Absalom grijpt naar de koningskroon en David, Gods kind en de door God aangestelde koning, neemt barrevoets de vlucht.

Het wonderlijke is dat David niet opstandig is. Absalom staat op tegen zijn vader, maar David buigt onder God. Hij zwijgt zelfs onder de vloeken en verwensingen van de valse Simei. Hij is niets anders dan Gods oordeel waardig.

En toch, toch is zijn toevlucht in God. In de genade en trouw van God. Zie alleen maar eens Wie de Heere altijd voor hem is geweest. En ach, wie was David tegenover Hem? Hij mag zijn zorgen aan de Heere bekend maken. En daartoe roept hij ook anderen op, ook u, gebukt onder vele zorgen. Werp uw zorg op de HEERE, de trouwe Verbondsgod, in Christus een goedertieren Vader voor al zijn (zondige) kinderen. Onze zorg, onze vragen, onze moeiten voor de Heere beschuldigend en opstandig neerwerpen, nee, dat mag niet en dat kan David ook niet. Maar wat hij wel kan en mag en moet ook is al zijn zorgen op de Heere werpen. Op Hem. Op de rug van de Heere Jezus Die in alle benauwdheid benauwd is geweest en nu een medelijdende en een je last mededragende Hogepriester wil zijn.

Zorgen kennen we allemaal. Maar kennen we ook de weg naar de Heere? Als je bij Hem terecht kunt, o zondaar, zelfs met je allergrootste nood en met je allerhoogste schuld, zou je dan niet bij Hem kunnen aankomen met de zorgen om je gezondheid, je opzien tegen de dood, de zorgen om je kinderen, je werk, je huwelijk? En waarom zegt David dat? Omdat hij ondervonden heeft dat de Heere je dan zal onderhouden. Verzorgen. Raad geven. Doorhelpen. Uithelpen.

Ja, als u bent zoals ik dan wil je gelijk van alles af en rust en voorspoed en al die dingen meer. Maar zo handelt de Heere niet met Zijn kinderen. Hij bezorgde bij de weduwe van Zarfath geen balen meel en kratten met olieflessen. Maar Hij hielp dagelijks door. Gelukkig is de mens die de Heere niet zo af en toe en bij gelegenheid nodig heeft, maar in alles, en altijd, dagelijks. Dagelijks moest het manna opgeraapt worden, op je knieën, en elke dag weer met een lege kruik. Hij zal u onderhouden. Dat ondervond David ook. Absalom achtervolgde hem. Simei vervloekte hem. Maar Barzillai onderhield hem. Wie zijn zorgen op de Heere leert werpen, leert een verrassend God kennen.

We leven in een tijd vol van zorg en onzekerheid. Zo is het leven altijd al geweest. Maar door de corona crisis worden we er duidelijk bij bepaald. Wat zegt de Heere tot ons door deze ellendige crisis: Zoek Mijn Aangezicht, Psalm 27. En dat heeft David gedaan. En zo kon hij, zelfs in die barre omstandigheden rust ondervinden, rust van boven. Want als hij in die dagen op een morgen ontwaakt, en Joab vraagt hem of hij nog een beetje geslapen heeft, antwoordt hij: Ik lag en sliep gerust, van 's HEEREN trouw bewust, tot ik verfrist ontwaakte. Want...God was aan mijn zij, Hij ondersteunde mij, in 't leed dat mij genaakte. En daarom: Ik zal vol heldenmoed, daar mij Zijn hand behoedt, tienduizenden niet vrezen, 'schoon ik van alle kant, geweldig aangerand, en fel geprangd moog' wezen.

Dus: welgelukzalig is de mens die de God van David tot zijn Hulp heeft.

Ds. K. Hoefnagel

Resignatio ad Infernum

Volgens sommigen moet je als zondaar op het punt komen, dat je het met God eens wordt om voor eeuwig verdoemd te worden. Je zondekennis is niet diep genoeg als dit ontbreekt. Je moet bereid zijn om af te zien van de zaligheid en je over te geven aan het eeuwig verderf. In de theologie wordt die gedachte 'Resignatio ad Infernum' genoemd. Dit is onder andere door de wederdoper Jean de Labadie verdedigd. Maar we vinden hem ook bij de puritein Thomas Hooker. Wilhelmus á Brakel heeft dat echter resoluut afgewezen. En ik denk terecht. Want we treffen die gedachte nergens in de Schrift aan. God vraagt nergens in Zijn Woord of we bereid zijn om verloren te gaan, maar gebiedt ons te geloven in het Lam Gods. De Resignatio gaat ook tegen de natuur van de wedergeboorte in. Mensen in wier hart Gods liefde is uitgestort, gaan juist smeken, net als de moordenaar aan het kruis: 'Heere gedenk mijner.'

Iets anders is, dat je als zondaar wel erkent dat je verdient om verloren te gaan. Dat vinden we in heel de Bijbel. Denk alleen maar aan psalm 51: 'Ik erken mijn schuld die U tot straf bewoog. Uw doen is rein, uw vonnis gans rechtvaardig.'

Dat zien we bij Jona als hij zegt: *Werpt mij in de zee...*

Hij weet dat hij schuldig is. Hij weet dat hij tegen God gezondigd heeft. En hij bedenkt geen uitvluchten meer, hij probeert de schuld niet op de anderen te schuiven. Dat had hij ook kunnen doen. Hij had kunnen zeggen: 'Ja maar jullie zijn afgodendienaars en je bent net zo schuldig als ik en waarom moet ik alleen boeten?'

Jona praat niet over de schuld van de anderen. Hij heeft het alleen over zijn eigen schuld. En hij aanvaardt wat God over hem beschikt. Hij buigt onder het recht van God.

En dat valt echt niet mee. Het is makkelijk om over de zonde van een ander te spreken en het is makkelijk om een oordeel over een ander uit te spreken. Het is ook nog wel makkelijk om te spreken over *onze* zonde. Dat je jezelf verschuilt in het collectief. Wij

hebben gezondigd. Ja, ik ook wel, maar ik ben er één van de velen. Wij zijn allemaal zondaars. Maar daar kun je jezelf nog achter wegschuilen. Maar om het in de eerste persoon enkelvoud te zeggen: 'Ik heb gezondigd.' En er dan ook geen 'maar' achter te zetten. 'Maar... ik deed het eigenlijk zonder na te denken. Maar... het was niet zo bedoeld.'

Nee, als we werkelijk buigen onder het recht van God, dan zeggen we geen 'maar'. Dan zeggen we 'dus', net als David in psalm 51. *'Ik heb gedaan dat kwaad was in Uw oog, dus ben ik Heere Uw gramschap dubbel waardig...'* Dus: 'werpt mij in de zee.' Jona geeft God gelijk: dit is rechtvaardig. Dan wil je niet door een achterdeurtje de hemel binnengesmokkeld worden. Volgens Maarten Luther is dat een kenmerk van het ware geloof:

Es geht in der Rechtfertigungslehre also nicht nur um die Rechtfertigung des Menschen vor Gott, sondern um die Rechtfertigung Gottes im Menschen. Der Mensch soll Gott recht geben, das heißt glauben.

Jona moet overboord. En als die zeelui straks verder varen, dan weten ze niet beter of Jona is verdronken. En als Jona zelf in het water valt, dan weet hij niet beter of hij zal sterven.

Wij weten natuurlijk dat God dat niet zal laten gebeuren. Maar wist Jona dat zelf ook?

Nee, dat wist hij niet. Al heb ik wel de indruk dat er rust in Jona's hart is geweest. Als je dit gedeelte leest, dan kom je geen vrees bij Jona tegen. Wel schaamte en schuldgevoel, maar geen vrees. Wist Jona dan dat God een vis zou sturen? Daar heeft Jona geen moment aan gedacht. Want dat was veel te wonderlijk. En toch was er een bepaalde rust in zijn ziel. Want wie zich aan Gods rechtvaardigheid mag overgeven, die zal kennis maken met Gods barmhartigheid.

Er is een mooi gedicht van Rijer Pothoven (1904-1976):
*Als onder het heilig recht
De ziele niet meer vecht
Maar billijkt het zondeloon
Wat haar ook overkoom'
Dan wordt verloren gaan
Door God niet toegestaan*

Jona 1:12

*En hij zeide tot hen:
Neemt mij op, en
werpt mij in de zee,
zo zal de zee stil
worden van ulieden;
want ik weet, dat
deze grote storm ulie-
den om mijnentwil
overkomt.*

Ambtsdrager in Coronatijd (2)

Hoe kun je als ambtsdragers in deze Coronacrisis je ambt en plicht getrouw verrichten tot Gods eer? Is dat geen onbegonnen werk in deze moeilijke tijd vol gelegenheid voor verdeeldheid, verwarring, vermoeidheid en verlegenheid?

"Onbegonnen werk?", zo luidt ook de aansprekende titel van een boekje over het ambtelijke werk van met name ouderlingen dat bijna 40 jaar geleden verscheen. Een tijd waarin het individualisme binnen de kerken nog lang niet zo ver was doorgebroken als vandaag de dag. Terwijl ook daarin al met verdriet wordt geconstateerd dat er in kerk en maatschappij een gezagscrisis gaande was! Wat dit boekje op sommige punten naar voren brengt, is actueler dan ooit en kan ook vandaag in een aantal opzichten dienen tot vermaning, aansporing en bemoediging.

Geroepen

"Of gij niet gevoelt in uw harten, dat gij wettiglijk van Gods gemeenten en mitsdien van God Zelfen tot dezen heilige dienst beroepen zijt?" Deze vraag klinkt vlak voor het moment dat een ambtsdrager in het midden van de gemeente zijn ja-woord uitspreekt. Het zet al het ambtelijke werk direct onder hoogspanning. Deze vraag, waar het genoemde boekje ook mee inzet, heeft dan ook zowel betekenis voor de ambtsdragers als voor degenen in de gemeente die geen bijzonder ambt bekleden. Is er nog het besef dat ambtelijk werk een heilige dienst is, of komen we al direct met onze ja-maars? Niet zonder reden zet ook artikel 30 van onze Nederlandse Geloofsbelijdenis zo hoog in: *"Wij geloven dat deze ware Kerk geregeerd moet worden naar de geestelijke politie (regering), die ons onze Heere heeft geleerd in Zijn Woord."* Daarmee is het Bijbelse fundament glashelder.

Denk er alleen al aan hoe Paulus de ouderlingen van de gemeente te Efeze toesprak in Handelingen 20 vers 28: *"Zo hebt dan acht op uzelf, en op de gehele kudde, over dewelke u de Heilige Geest tot opzieners gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed."* De ambtsdragers zijn een gezant van Christus. Door hen regeert de Koning van de Kerk mede Zijn gemeente – dus ook in Coronatijd!

Dat schept een grote verantwoordelijkheid voor zowel ambtsdragers als niet-ambtsdragers. Het gaat toch niet om onze eigen inzichten, gevoelens en persoonlijke voorkeuren door te drukken, maar om Gods eer en het geestelijke welzijn van de gehele kudde? Dat vraagt van ambtsdragers de bereidheid om bij alle onderlinge verschillen –in eigen persoonlijkheid, karakter en ervaring bijvoorbeeld– naar elkaar te luisteren. Om bovenal samen te luisteren naar wat God in Zijn Woord te zeggen heeft en biddend te zoeken naar een zo breed mogelijk gedragen besluit. Dat vraagt vervolgens van gemeenteleden de bereidheid om dit besluit in liefde te (ver) dragen.

Gebeden

Bovenal vraagt het van gemeenteleden om, zoals Aäron en Hur Mozes eens ondersteunden in zijn gebed, de ambtsdragers nu biddend te ondersteunen. Om éénparig de HEERE te smeken dat in de geestelijke strijd ten tijde van deze huidige crisis de boze geen gelegenheid krijgt om te verdelen en te verstrooien. Juist ook in het besef dat we in deze gebrokenheid allen slechts ten dele kennen en ten dele profeteren. Maar wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden! Daarom komt het nu juist ook aan op de onderlinge liefde. Zoals

Paulus dat schrijft in 1 Korinthe 13 vers 9: *"Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen."* Zou dat niet heilzamer zijn dan ons te onttrekken als het anders gaat dan wanneer we het zelf alléén voor het zeggen hadden? Psalm 133 vers 3 wijst ons een uitnemender weg:

*Waar liefde woont, gebiedt de HEER' den zegen;
Daar woont Hij Zelf, daar wordt Zijn heil verkregen,
En 't leven tot in eeuwigheid.*

In het besef dat ambtsdragers wettig van Gods gemeenten en mitsdien van God Zelfen tot de heilige dienst beroepen zijn, ligt dus een vermaning en aansporing opgesloten. Tot het biddend zoeken en bewaren van de onderlinge eenheid en het verdragen van genomen besluiten. Ieder heeft immers zijn eigen verantwoordelijkheid in de gemeente. En dan ligt er ook een bemoediging in die eerste vraag opgesloten, die klinkt vlak voordat een ambtsdrager in het midden van de gemeente zijn ja-woord uitspreekt. Een bemoediging voor de hele gemeente!

Waar er sprake is van een heilige dienst, staat de heilige, rechtvaardige en barmhartige God Zelf achter deze dienst. Hij is de Koning van de Kerk. En dan schrijft Guido de Brès in artikel 27 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis tot bemoediging: *"Deze heilige Kerk wordt van God bewaard, of staande gehouden, tegen het woeden der gehele wereld; hoewel zij somwijlen een tijdlang zeer klein en als tot niet schijnt gekomen te zijn in de ogen der mensen."*

Ds. W.L. van der Staaij

Theodorus Avinck-6

Het God ontterende en de ziel verdervende ongeloof

'En hij heeft aan de belofenis Gods niet getwijfeld door ongeloof, maar is gesterkt geweest in het geloof, gevende God de eer.' Romeinen 4:20

Beloften

Avinck omschrijft op blz. 179 Gods beloften als volgt: "de publieke bekendmakingen van Gods wil en genegenheid ten aanzien van ellendige en arme zondaren, om hun het goede te geven dat hun in het Evangelie wordt aangeboden en dat ze in het geloof hartelijk mogen aanvaarden." Op blz. 180 schrijft Avinck: "De beloften worden ons voorgehouden om ze in geloof te omhelzen. Daardoor krijgt ieder die onder de bediening van het Evangelie leeft, het recht en de vrijheid om er gelovig gebruik van te maken." Door het Evangelie wordt Christus met al Zijn weldaden aan zondaren voorgesteld, aangeboden en geschonken. Avinck stelt dat algemene beloften gericht worden tot ieder die onder het Evangelie leeft. In deze beloften wordt er geen enkele voorwaarde aan de zondaar gesteld. Zo lezen we in Jesaja 55:1 'Komt, koopt zonder geld en zonder prijs.' Naast algemene beloften zijn er bijzondere beloften die worden gedaan aan Gods kinderen.

Ongeloof

Door het ongeloof rijst de vraag of de beloften wel aan ons zijn gedaan. Heb ik wel het recht of de vrijheid mij de beloften toe te eigenen. Het ongeloof spreekt: zou God zulke grote weldaden aanbieden aan zo'n onwaardige zondaar als ik ben? Beloften worden juist gedaan aan mensen die het niet waard zijn. Het ongeloof voert aan te lang en te zwaar gezondigd te hebben. Maar Jezus zegt in Matth. 21:31 dat hoeren en tollenaars anderen zullen voorgaan. Het ongeloof zegt: de beloften zijn alleen voor vernederde en verootmoedigde zondaren, maar mijn hart is hard en onverbroken. Verootmoediging en vernedering zijn geen voorwaarden. Het ongeloof zegt: God vervult de beloften niet aan iedere hoorder, alleen de uitverkorenen ontvangen de belofte. Bedenk dat het doel van de belovende God voor ons verborgen is. Maar de bedoeling van de belofte is dat wij die van harte aanvaarden, aannemen en zalig zullen worden. Het ongeloof zegt verder: Hoe zou ik de belofte op mijzelf durven toepassen als ik die belofte niet op een overtuigende manier in mijn hart gevoel. Bedenk dat er onderscheid is tussen het recht om te mogen geloven en de kracht om te kunnen geloven. Het ongeloof zegt: zou het zomaar aanvaarden van de belofte geen geloven in eigen kracht zijn? Zou ik op die manier mijzelf niet bedriegen?

Oorzaak

De hoofdoorzaak van het ongeloof is te weinig kennis van God in de praktijk van het geestelijke leven.

Gods kinderen kennen nog veel onkunde en blindheid aangaande God en Christus. Kenden wij God meer dan zouden we ons rustig aan Hem toebetrouwen. De tweede oorzaak van het ongeloof is de aangeboren hoogmoed en trots van ons hart. We willen de beloften niet 'om niet' aannemen. De derde bron van het ongeloof is onze wettische instelling omdat we onder een verbroken werkverbond geboren zijn. We proberen gerechtvaardigd te worden door onze werken. De vierde oorzaak van het ongeloof is het heimelijke wantrouwen in ons hart tegen God en Christus.

Beledigend en schadelijk

Het ongeloof is smadelijk en beledigend voor God. Door ongelovig twijfelen wordt de genade van God ontkend. Het ongeloof ontkent dat genade oneindig en vrij is. Het ongeloof trekt Gods macht in twijfel. Het ongeloof zegt: zou God mijn grote en ernstige zonden wel kunnen vergeven? Het ongeloof bestrijdt Gods waarheid en trouw. Het ongeloof wantrouwt God. Het ongeloof beledigt God de Vader Die Zijn Zoon gaf. Het beledigt de Zoon van God in Zijn lijden als Borg. Het bedroeft de Heilige Geest Die de beloften in het Woord heeft beschreven. Het ongeloof is schadelijk voor de ziel: het berooft van troost, vrede en blijdschap die door het gelovig aanvaarden van de beloften genoten zouden worden en stelt bloot aan verzoeken en listige omleidingen van de duivel.

Toepassing

-Avinck waarschuwt de onbekeerden dat de beloften in eeuwigheid tegen hen zullen getuigen. Wie ontdekt wordt aan ellende, toorn en vervloeking krijgt belang in Gods beloften. De vertoornde Rechter biedt Zijn genade aan.

-Spreek nooit vergoelijkend over de zonde van het ongeloof. Er is niets wat God meer smaad aanbrengt en schadelijker is voor uw ziel. Strijd tegen uw ongeloof en bid om de Geest van het geloof.

-Ook Gods kinderen hebben last van ongeloof. Wantrouwen en vrees is toch ongeloof? Bid: vermeerder mijn geloof. Er is ook ongeloof als het gaat over de bijzondere beloften van bewaring, redding en verzorging. Een met Abraham geloven op hoop tegen hoop is zeldzaam. Bedenk dat God altijd Zijn woord houdt en Zijn beloften vervult. Soms lijkt de weg van Gods voorzienigheid tegen Gods belofte in te gaan. Zo ging het ook met Abraham. Wacht Gods tijd met lijdzaamheid af. De Heere zal in de eeuwigheid al Zijn beloften vervullen.

Ds. A. van Heteren

VALSE PROFETIE

Er zou een dik boek over geschreven kunnen worden. In de Bijbel treffen we herhaaldelijk de valse profeten of, in het NT, de valse apostelen aan. Dus is het nodig om er aandacht aan te geven en extra behoedzaam te zijn voor dit verschijnsel.

Rond de uittocht komen we de namen tegen van Jannes en Jambres, die Mozes tegenstonden (2 Tim.3:8). We moeten deze figuren zoeken in de kring van de Magiers in Egypte, aan Farao's hof. Zij konden sommige wonderen die Mozes deed, imiteren. Paulus wist van hun bestaan.

Mozes spreekt in Deut. 13:1 over een profeet of dromen-dromer, die tekenen en wonderen doet. Het volk mocht er geen gehoor aan geven en zelfs moest zo'n profeet gedood worden. De Heere gebruikte zulke profeten om het volk te verzoeken of het de Heere liefhad of niet. Zo' n profeet sprak een afval van de Heere. Dat maakt het voor het volk wel moeilijk. Hoe konden ze weten of een profeet te vertrouwen was? Later worden daar wel kenmerken van gegeven.

Uit deze gegevens krijgen we een indruk van het probleem dat zich hier voor doet. We zijn er namelijk niet zo op bedacht. Ik denk zelfs dat deze waarschuwing ons wat onwaarschijnlijk voorkomt. We gaan er liever niet in mee als er kritisch over tegenwoordige "profeten" gesproken wordt. We weten wel dat er genoeg mensen zijn die voorgangers afkammen. We hebben niets met zulke luisteraars op. Ze maken het werk van geestelijke leiders onmogelijk. Dus benaderen we alle dienaren liever positief. Als je leeft naar de helft van wat zij zeggen, verdient dat een pluim. Ik hoorde onlangs nog zeggen: er zit in elke preek wel iets goeds. Mozes echter zou niet zo maar meegaan met deze redenering. Hij stond ruimhartig en positief tegenover Eldad en Medad, die door anderen onder kritiek gesteld werden; toch betekent dit niet dat de genoemde tekst uit Deuteronomium overbodig was. Later heeft het volk heel vaak te maken gekregen met valse profeten. Ook wij hebben daar heel veel mee te maken. Als we de dogmatiek van Bavinck opslaan, staat u versteld van allerlei dwalingen onder bekende en befaamde theologen. Denk maar aan namen als Bultmann en Ritschl en anderen. Om nog een andere bekende naam te noemen: als we het hebben over Berkhof of Berkhof, denken wij dan aan valse profeten? Ieder voelt de moeilijkheid. Karl Barth was een groot denker, die heel de theologie van het Westen heeft beïnvloed. Hij heeft veel waarheden ontdekt, maar zeker, hij heeft ook grote dwalingen de wereld in gestuurd. Hoe kunnen we weten in hoeverre iemand een valse profeet is? We komen hier dus op een moeilijk terrein. Relativering ligt op de loer.

Het volk in Mozes'dagen werd ervoor gewaarschuwd. Denkt u dat ons volk deze dingen kan onderscheiden? Je moet dan wel een zuivere weegsteen hebben. Kan de gemeente uitmaken of een dominee Barthiaans preekt? Dat zal meestal niet het geval zijn. Maar denkt u dat de doorsnee gemeente deze onderscheidingen wil hanteren? Ook dat is de vraag. Is dat wel goed? Wordt onder ons ook niet heel veel klakkeloos aanvaard en aangenomen? Als iemand voor de vrouw in het ambt is, weten we het wel, maar weten we het ook

als inhoudelijk een preek van mij of een ander te kort schiet? Vast staat dat er ook nu valse profeten zijn. Zouden wij meegaan met H. de Cock, die oog had voor de dwalingen van zijn dagen? Rond de vereniging van 1892 waren er mensen die precies wisten te onderscheiden wat waar en wat vals was. Nu wil ik geenszins oproepen tot een hyperkritische houding in de kerkbank. Ik weet dat een zodanige mentaliteit grote schade aanricht. Maar wat mij opvalt, is dat de meeste hoorders nauwelijks goed naar een preek kunnen luisteren. Als men over zulke dingen spreekt, hoor je meestal niet veel meer dan kreterige opmerkingen, die als bijzaken moeten worden aangeduid. Zelden zijn er, die fundamenteel kunnen aangeven waarop het aankomt. Als iemand het mooi kan zeggen, maakt dat alles al goed. Als dan heel de gemeente het zo'n mooie of goeie preek vindt, ruiken we natuurlijk geen onraad. Noem de naam van een oude schrijver, en we weten helemaal van de prins geen kwaad. Maar de praktijk is anders, er kan desondanks veel meer aan de hand zijn. Een vos kan z'n passie preken..... En de Heere Jezus had het over een schapenvacht, terwijl er een wolf onder schuilde. Dus denk ik dat het hoog tijd is, dat er profeten in de bank opstaan, die wezenlijk oren aan hun hoofd hebben. Ook als ik op de kansel sta. In de artsenij kennen we de kwakzalvers. Zij geven zich uit voor heelmeesters, maar er zijn voorbeelden genoeg dat het mensenlevens kost in hun spreekkamers. Op medisch terrein voelen we dus heel goed aan, dat we ons verre moeten houden van valse heelmeesters. Maar met valse profeten schijnt het heel anders te zijn, veel minder gevaarlijk. Maar is een prediker ook niet een heelmeester? Kan het geen mensenlevens kosten als we te makkelijk spreken over dood en leven? Zelf voorganger zijnde, kan ik beangst worden van de manier waarop de Heere Jezus spreekt. In dat mooie hoofdstuk over de goede Herder, komt u ze allemaal tegen. Er zijn huurlingen, er zijn zelfs dieven en moordenaars. De schapen hebben hen niet gevolgd, maar geldt dat ook nog van onze tijd?

De oplossing ligt in het onderscheiden tussen valse profeten en valse profetie. Laten we niet te snel zo maar iemand een valse profeet noemen: let er wel duidelijk op of men met de beste bedoelingen toch een valse profetie uitspreekt. Dan oordelen we niet over de mensen zelf, maar wel over wat zij zeggen. En als we dat zouden doen, is er heel veel werk aan de winkel. Want ik ben er wel van overtuigd, dat er heel veel valse profetieën zijn.

Ds. P. Roos

P.S.,

Ons telefoonnummer is gewijzigd; het is nu: 0318-742574.

Lezen in de brief aan de Hebreeën (3)

“God heeft gesproken!” Daar begint de brief aan de Hebreeën mee. God heeft gesproken – de eeuwen door: voortijds vele malen op velerlei wijze tot de vaders. Het hele Oude Testament is er vol mee! Maar nu is er een andere bedeling aangebroken, zo lezen we. In deze laatste dagen heeft de Heere gesproken door de Zoon. De (!) Zoon. Wiens Zoon? Gods eigen Zoon. De tijd van de aartsvaders, van de psalmisten en van de profeten is met het ingaan van de volheid des tijds afgesloten. Nu richt de heilige en almachtige God Zich tot deze mensenwereld door middel van Zijn Zoon.

Hebreeën 1: 1 herinnert ons aan Johannes 1. “De Wet is door Mozes gegeven. De genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden. Niemand heeft ooit God gezien. De eniggeboren Zoon die in de schoot des Vaders is, die heeft Hem ons verklaard.” De profeten en andere boodschappers in de oude bedeling moesten het hebben van telkens weer een bijzondere openbaring die de Heere aan hen deed. Een woord van vermaning of van opbeuring, een oproep tot bekering of een belofte van heil – wat het ook was, ze moesten het getrouw doorgeven. “Het Woord van de Heere geschiedde tot hem...” – zo lezen we nog al eens. Maar deze nieuwe Boodschapper, Gods eigen Zoon, Hij heeft zulke boodschappen niet nodig. Hij was in alle eeuwigheid bij God, ja Hijzelf is God. Hij verkeerde in de schoot des Vaders.

De Heere Jezus, Hij is het! Hij is Degene die in het Spreukenboek al werd aangeduid als de Wijsheid. Hij was een Voedsterling bij Hem, het Troetelkind van de Vader. “Ik was dagelijks Zijn vermaken, te aller tijde voor Zijn aangezicht spelende...” [Spreuken 8]. Als er één is die weet wat er is in het hart van de Vader, dan Hij. Geen liefdesband op aarde, geen volmaakte en zuivere communicatie is er, te vergelijken met deze eeuwige en zalige gemeenschap van de Vader met de Zoon, en van de Zoon met de Vader. Welnu, het is deze Zoon door Wie “in deze laatste dagen” God spreekt. Dat is het wonder der wonderen. Het heeft God de Vader behaagd om met goddeloze en verloren schepselen te spreken door Zijn eigen geliefde Zoon.

Tijdens Zijn rondwandeling op aarde vraagt Filippus Hem: “Toon ons de Vader!” Het antwoord van Jezus: “Die Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien.” Evenzo is het: “Die Mij gehoord heeft, die heeft de Vader gehoord.” Immers, Hij en de Vader zijn één. Met onze catechismus belijden we dan ook terecht dat Christus door God de Vader is verordineerd, dat is: aangesteld, en met de Heilige Geest is gezalfd, “tot onze hoogste Profeet en Leraar, die ons de verborgen raad en wil van God aangaande onze verlossing volkomen heeft

geopenbaard...” [zondag 12].

We mogen wel zeggen dat de Vader in het afstaan van Zijn Zoon Zijn hoogste Afgezant naar deze wereld heeft gezonden, Zijn allervoornaamste Ambassadeur, Zijn meest bekwame en toegewijde Apostel [vgl. Hebr. 3: 1]. Om dat te benadrukken geven de verzen 2 tot en met 4 van Hebreeën 1 een nadere aanduiding van de hoge positie van de Zoon van God. Welgeteld zeven hoge titels worden hier achtereenvolgens genoemd.

1] *De Heere Jezus is de Erfgenaam van alles.* Als Zoon van God is Hij Degene die beschikt over de heilsweldaden van de Vader. De Vader heeft alle dingen in Zijn hand gesteld. In het vervolg van deze brief zal gezegd worden, dat deze Erfgenaam ook de Erflater is [9: 15vv]. Hij zal de Zijnen in Zijn erfenis laten delen. “Hierom geeft de apostel Hem deze naam, opdat Hij ons met Zijn goederen rijk zal maken” [Calvijn].

2] *De Heere Jezus is Degene door Welke de Heere de wereld heeft gemaakt.* De Zaligmaker der wereld was ook betrokken bij de schepping van alle dingen. Door het Woord des Heeren – het vleesgeworden Woord – zijn de hemelen gemaakt en door de Geest Zijnsmonds al hun heir.

3] *De Heere Jezus is het Afschijnsel van Gods heerlijkheid en het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid...* Hij is de afstraling van Gods majesteit, de afdruk van Gods heilig Wezen. In Hem schittert de volle luister van God. Iets daarvan heeft Johannes op Patmos gezien. Hij viel als dood aan Zijn voeten neer.

4] *Van de Heere Jezus geldt: Die alle dingen draagt door het Woord Zijner kracht.* Zijn Woord is niets minder dan Gods Woord! Het is een Woord vol van macht en majesteit. Dat is enerzijds een kracht Gods tot zaligheid voor een ieder die gelooft. Maar niet minder een Woord vol van majesteit die al Zijn vijanden teniet doet.

5] *De Heere Jezus is in staat en bereid om van alle zonden te reinigen.* Door Zichzelf – zo staat er nadrukkelijk bij. Een verwijzing naar het eenmaal volbrachte heilswerk van Christus. Daarvan is de Hebreeënbrief vol.

6] *De Heere Jezus is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste hemelen.* Deze woorden zijn een echo van Psalm 110, een Schriftplaats die een belangrijke plek in de Hebreeënbrief inneemt. De Gekruisigde is de Koning die alle macht heeft in hemel en

WAAR ZIJT GIJ? – PROF. WISSE OVER HET VERBOND (2)

Opnieuw een artikel over het verbond van de hand van prof. Wisse, dat in 1928 in De Wekker verscheen. Ditmaal over de betekenis van de zondeval voor God: de Heere is Zijn profeet, priester en koning kwijt. | ds. A.J.T. Ruis

De profetenmantel weggeworpen
De mens was zo als profeet gevallen en werd door de Heere nu opgeroepen in dit 'waar zijt gij?' We hoorden de vorige keer, dat deze vraag op 's Heeren lippen als het ware heilige ontsteltenis vertolkte; omdat God niet meer beluisterde de Hem waardige aanbidding van 's mensen lippen. — Dit is nóg zo. De zonde is een wegwerpen van onze profetenmantel. In onze diepe val hebben we geweigerd God de eer van Zijn naam te brengen. O bedenk het toch eens, lezer, wat dit betekent. De zonde is zo beledigend, zo smadelijk voor God. Zij krenkt Zijn hoogste Majesteit.

Er is meer. De mens was ook als priester geschapen, om de offerande der gerechtigheid, der gehoorzaamheid aan God te brengen. Daar was door vrije goedheid Gods nog wel de kroon des eeuwigen levens aan verbonden. Zij het ook bij nalating de straf des doods. Het was de eretaak voor de mens. Daarin kon hij duidelijk laten zien, dat hij vrijwillig, met inzicht dat het goede goed was, — dat hij het opnam voor God; en hij het bondgenootschap met de Heere boven alles van waarde hield; tegenover alle bondgenootschap met een Gode vijandige macht.

Het altaar leeg

En nu kwam daar de Heere die avond naar de hof; als het ware met de kroon in de ene, en met de doodszeis in de andere hand. — Wat zou Hij moeten uitreiken? 's Heeren lust is ons leven; al is Zijn eis gerechtigheid.

Hoe ontroerend, ja voor God zelf, was dan dat moment, toen Hij daar in die hof het altaar (figuurlijk ge-

sproken) leeg zag staan; het vuur daarop gedoofd, de offerande afwezig, de priester zelf weggevlucht. Een lege priesterplaats ...! In heilige smart, als ik van de Heere zo mag spreken, roept Hij uit, vanuit Zijn recht en vanuit Zijn liefde: waar zijt gij?

Kan God de kroon niet uitreiken, dan zal de mens de tuchtroede hebben te ervaren. In de zonde, o lezer, hebben we ons zelf van het leven beroofd. God zal straffen moeten, maar Zijn lust is iets anders, want onze dood is Gods recht, zeer zeker, maar Zijn lust was in ons leven.

O, bedenk het eens, wat ook dit zeggen wil, ten opzichte van het verbroken werkverbond; wij hebben gerechtigheid en gehoorzaamheid veracht; de dood verkozen boven het leven.

Snel uit- en afgestudeerd

Zelf gevoelt een mens van nature dit in zijn diepe ernst van betekenis niet. Maar de Heere Zelf vertolkt in Zijn woord, hoe zwaar dit moet zijn. God klaagt soms, in (menselijk geredeneerd) smartetaal daarover... Dit doet de Heere als het ware zéér, als die priester de gehoorzaamheid weigert; dan ziet God, hoe de dood daarop volgen moet. De bezoldiging der zonde toch is de dood. Uit de taal, uit de klacht Gods, kan men als het ware te weten komen, hoe verschrikkelijk dit is. O, bid daarom de Heere toch om ontdekkend licht over deze uw bondsbreuk, en om genade dat u toch de dood als dood zult leren kennen; opdat u voorwerp voor genade zou kunnen zijn...

Ik vrees, dat velen al heel ver in het genadeverbond menen te zijn; terwijl zij nog geen syllabe recht hebben verstaan van wat de aard van hun dood is. Wat is men in het algemeen daar snel in uit- en afgestudeerd! (...) De Heere werkt er echter niet overheen. Voordat er van genadeverbond sprake kan zijn, roept Hij de mens eerst uit zijn zondige schuilhoek te voorschijn. De pro-

feet, de priester, moet rekenschap afleggen. —

De eerste werkstaker

Ja nóg meer. Het was ook een koning die viel. Als koning had de mens de volheerlijke taak ontvangen, om het stempel van zijn menselijke geest op Gods schepping te drukken. De Heere had hem een dubbele opdracht in dat opzicht gegeven: de mens moest de hof bouwen, en bewaren. De schatten die God in zijn schepping verborgen had moest de mens er uit te voorschijn roepen, en tevens moest hij als de van God daar aangestelde bevelhebber de hof bewaren tegen de vijandige macht, die tegen die hof, dat heerlijke werk Gods, zou opdagen. En nu? o, Daar komt de Heere naar de hof; en zie, de bouwer, de bewaker is afwezig; leeg is de plaats. Het werk is gestaakt; de burcht is prijs gegeven aan de vijand.

De eerste werkstaker, de eerste opstandeling tevens. Aan Gods grote vijand Satan heeft hij de hof, het paleis, de burcht, de tempel Gods in handen gespeeld, opdat die er zijn stempel nu op zetten zal.

O, Heere wat hebben we U naar de kroon gestoken. Wat een bestaan: van koning feitelijk verrader geworden. Het is echt niet te verwonderen, dat de Heere bij deze roeping Adams naam weglaat. Het staat er toch zo kort en ernstig: waar zijt gij? Nee, niet: Adam waar zijt gij; maar enkel: waar zijt gij; zonder zijn naam erbij. Het is al of we hier lezen: o mens, u bent uw naam niet meer waard...

Ds. A.J.T. Ruis

Paulus zegt...

Dank voor een vraag van een trouwe lezer uit het noorden des lands! Het valt hem op dat er in artikelen en gesprekken vaak gezegd wordt: Paulus zegt dit en Paulus zegt dat. En een stapje verder: Ja, dat zei Paulus, een man van zijn tijd. Met alle respect voor wat hij schreef, maar dat geldt voor ons vandaag niet meer.

En de vraag luidt dan of we het zo wel mogen zeggen. We zien de Bijbel toch als het Woord van God? Het is toch geen boek van mensen, zoals alle andere boeken? Moeten we niet zeggen, in plaats van: Paulus zegt, de Heere zegt?

Nu, ik kan de vraag kort beantwoorden: u hebt helemaal gelijk. We mogen de Heilige Schrift niet degraderen tot een menselijk schrijven. Juist het: Zo zegt de Heere, geeft ons vastheid, rust en zekerheid. In alle tijden, culturen en omstandigheden blijft het Woord van God als onveranderlijk en onfeilbaar staan.

Op zichzelf genomen is er niets op tegen om te zeggen: Jesaja zegt, Petrus zegt, Jakobus zegt. Als we het-geen zij zeggen maar zien als het Woord van God Die hen de woorden in de mond heeft gelegd. Wat Gods Woord ons voorhoudt, zoals bijvoorbeeld de profetieën, zijn niet voortgebracht door de wil van een mens, maar de heilige mensen Gods, door de Heilige Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken, 2 Petrus 1:21.

Daarom spreken we van “het profetische woord, dat zeer vast is”, 2 Petrus 1:19a. Daarom lezen we in hetzelfde hoofdstuk dat “geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging”, dat betekent dat de woorden van de Schrift geen eigenmachtige uitleg toelaat omdat het Gods eigen woorden zijn.

Dat geldt voor zowel het Oude Testament als ook het Nieuwe. Wat de Heere tot de profeet Jeremia sprak, namelijk “Zie, Ik geef Mijn woorden in uw mond”, Jer. 1:9, dat zegt de Heere Jezus ook tot de apostelen. Wat moeten zij in de wijde wereld verkondigen? Dit: “De Heilige Geest zal u in al de waarheid leiden, want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben zal Hij spreken en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen”, Joh. 16:13 en 14.

Dat wordt ook duidelijk als het de grote heidenapostel Paulus betreft. Ananias sprak tot hem: “De God van onze vaders heeft u tevoren verordineerd om Zijn wil te kennen en de Rechtvaardige te zien en de stem uit Zijn mond te horen”, Hand. 22:14,

Dat is voor de apostel zelf een groot wonder geweest dat hij daartoe verwaardigd werd en hij wist zich in zijn spreken en schrijven afhankelijk van de Heilige Geest. Daarom riep hij de gemeente van Efeze ook

op om voor hem te bidden “opdat mij het Woord gegeven worde in de opening van mijn mond met vrijmoedigheid om de verborgenheid van het Evangelie bekend te maken”, Efeze 6:19.

Nu gaat de Heere als onze God over alle dingen in ons leven. Dat wordt uit de praktische lessen uit het Oude, maar ook uit het Nieuwe Testament duidelijk. Daarom moeten wij wat bijvoorbeeld Paulus schreef opvatten als het Woord van God, of het nu gaat over “Jezus Christus en Dien gekruisigd”, of over ethische zaken. Met name die ethische zaken waar we in de brieven veel van lezen, laten ons Gods wil en wet zien voor alle mensen, in alle tijden en in alle culturen. En als het gaat over zogenaamde middelmatige kwesties, maakt de apostel Paulus, lees weer: de Heere, ons dat ook duidelijk. Een mooi voorbeeld is 1 Korinthe 7, waar over het heilig huwelijk gesproken wordt. Als het gaat over ongetrouwde vrouwen, lezen we: “Aangaande de maagden nu heb ik geen bevel des Heeren, maar zeg ik mijn gevoelen”. Al beroept de apostel zich ook dan op de Geest van God: “Ik meen ook de Geest Gods te hebben”.

Als we de woorden van Paulus zien als woorden van Paulus kunnen we ons er van distantiëren, maar zien we die woorden als het Woord van God, dan mogen wij er ons niet van afmaken. Want dan is van ons van toepassing het aangrijpende woord waar de Bijbel mee eindigt: “Indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal hem toedoen de plagen die in dit boek geschreven zijn. En indien iemand afdoet van de woorden des boeks dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des levens en uit de heilige stad en uit hetgeen in dit boek geschreven is”, Openb 22:18 en 19.

Ds. K. Hoefnagel

BOEKBESPREKINGEN

Ds. P. de Vries, Dan zingen zij in God verblijd, Herinneringen aan kinderen van God, gebonden, 142 blz., € 15,90, Uitgeverij Den Hertog, Houten, ISBN 978 90 331 3071 7.

Dit boek bevat negen levensschetsen van personen die de auteur zelf heeft gekend. Het is niet de bedoeling van ds. De Vries Gods kinderen centraal te stellen, maar wel om te laten zien hoe de Heere werkt in het leven van Zijn kinderen. De vierde schets gaat over Willempje (Wil) Slappendel- Brouwer (1934-2019). De ouderen onder ons hebben haar nog wel gekend als de huishoudster van wijlen ds. N. de Jong. Een enkele kritische opmerking bij deze levensbeschrijvingen: Soms wordt verwoord waarom afstand is genomen van een bepaalde predikant of een bepaalde gemeente. Dat zou terughoudender gekund hebben.

Aleid Nijhof- Schreuder, Hoe werkt de Heere in het hart van Zijn kinderen, gebonden, 118 blz., € 13,95, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn, ISBN 978 90 8718 3615.

De auteur probeert in eenvoudige begrijpelijke taal duidelijk te maken wat ellendekennis is, wat verlossing is door het bloed van Christus en wat echte dankbaarheid is vanuit onze Heidelbergse Catechismus. In het korte voorwoord van ds. Schreuder (vader van de auteur) lezen we: "Als het lezen van dit boekje kinderen jaloers zou maken en aanzet om in hun jonge leven de Heere te zoeken, dan heeft de uitgave zijn doel bereikt."

H.G.L. Peels en H. de Waard (red.), Jeremia profeet van oordeel en hoop, Apeldoornse Studies 77, paperback, 120 blz., € 15,95.

Negen masterstudenten die in de afgelopen jaren hun masterscriptie hebben geschreven over een tekst of thema uit het boek Jeremia hebben hun scriptie omgewerkt tot een leesbaar artikel voor deze Apeldoornse Studie. Wie zich wil verdiepen in het boek Jeremia doet er goed aan kennis te nemen van de inhoud van dit boekje.

Trijntje Zegers- Venema, De dominee uit het Achterbuurtje, gebonden, 186 blz., € 15,95 (abonnementsprijs € 10,95). Uitgeverij 'de Ramshoorn', Goes, ISBN 978 94 6115 175 9.

Het leven en sterven van ds. Venema wordt beschreven door zijn dochter. Hij was eerst predikant van de Chr. Geref. Kerken en is in Zwijndrecht overgegaan naar de Gereformeerde Gemeenten. Dit boek is verschenen in de historische serie en is goed te begrijpen voor kinderen.

GBS uitgaven: Ditteke Klaasse- den Haan, Razaka, een jongen uit Madagaskar, gebonden, 48 blz., € 6,50, ISBN 978 94 02987 15 0. Vanaf 7 jaar.

Ds. B.J. van Boven, Beroepen in de bijbel, gebonden, 119 blz., € 9,95, ISBN 978 94 92987 19 8, twaalf beroepen die in de Bijbel voorkomen worden beschreven voor jong en oud.

Henriët van Leeuwen, Dove Ali en haar Bijbel, gebonden, 59 blz., prentenboek, € 9,95, ISBN 978 94

Christelijke Gereformeerde Kerk Poederloijen

Scriba: C. van Tilburg
Willem van Oranjestraat 46
5307 HT Poederloijen
T: 0418 - 673 069 E: scriba@cgkpoederloijen.nl

In de Nieuwjaarsdienst van 1 januari 2021 heeft lerend ouderling H. Bor afscheid genomen van de CGK van Poederloijen. De tekstkeuze in deze dienst was uit 1 Johannes 1:5-7. Het thema was 'Gemeenschap met God', met als punten: 1. God is Licht, 2. Wandelen in de duisternis, 3. Wandelen in het Licht.

Aan het einde van de dienst werd H. Bor toegesproken door ouderling C. v. Tilburg en door de gemeente toegezongen uit Ps. 134:3.

Na het dankwoord van H. Bor besloot hij de dienst met de woorden: "Gemeente vaar - wel".

H. Bor heeft de gemeente ruim tien jaar gediend en hoopt binnen enkele maanden te verhuizen naar Barendrecht.

92987 17 4. Kan voorgelezen worden vanaf 5 jaar en gelezen worden vanaf 7 jaar.
Geesje Vogelaar- van Mourik, Oude Bas, gebonden, 44 blz., € 9,95, ISBN 978 94 92987 15 7. Voor acht jaar en ouder.

Dr. P. de Vries en dr. M. Klaassen, Liefde die boven alles uitgaat, Wat zegt de bijbel over (homo) seksualiteit en identiteit? paperback, 181 blz., € 14,95, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn, ISBN 978 90 8718 3714.

De auteurs gaan uit van de blijvende geldigheid van de Bijbelse gegevens over seksualiteit en homoseksualiteit. Schriftgedeelten uit het Oude en Nieuwe testament komen aan de orde. Hoofdstuk 3 uit dit boek draagt als titel "Hermeneutische lenzen die gebruikt worden om Schriftgegevens te relativieren." In dit hoofdstuk ontkracht ds. P. de Vries argumenten die worden aangedragen om Bijbelse gegevens aangaande homoseksualiteit te relativieren. Wie hiermee te maken krijgt, ook op kerkelijke vergaderingen, doet er goed aan kennis te nemen van dit hoofdstuk. In het laatste hoofdstuk betoogt ds. Klaassen dat onze identiteit niet in de eerste plaats bepaald wordt door onze seksuele gevoelens. Hij schrijft dat bepalend voor onze identiteit is of we Jezus Christus toebehoren.

Steun het evangelisatiewerk in Gent
en bestel uw boeken bij ons.

Uw bestelling ontvangt u binnen
twee dagen thuis.

Email: webwinkel@evangelischcentrum.be
Telefoon (0032)92230560

VAN STAVEREN
begrafenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar

(0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begrafenissen

Vraag vrijblijvend het boekje
"Mijn Laatste Wens".

www.vanstaverenbegrafenissen.nl
info@vanstaverenbegrafenissen.nl

Van de redactie

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer zal verschijnen D.V. donderdag 11 februari 2021. Kopij graag binnen donderdag 28 januari 2021.

Verjaardagen

D.V. 30 jan. hoopt ds. M.C. Tanis de leeftijd van 92 jaar te bereiken en D.V. 30 jan. hoopt ds. P. den Butter 83 jaar te worden. Beide mochten in het verleden bestuurslid zijn van 'Bewaar het Pand' en beide mogen op hun hoge leeftijd nog voorgaan in de kerken. De Heere zij hen met allen die hen lief en dierbaar zijn goed en nabij aan de avond van het leven en zegene de arbeid die zij nog mogen verrichten.

CBB

'Bewaar het Pand' is voor mensen met een leesbeperking beschikbaar bij de CBB (Chr. Bibliotheek voor Blinden en Slechtienden). Tel. 0341- 565499, e-mail info@cbb.nl

AvH

Colofon

Dit blad wordt om de veertien dagen uitgegeven door de stichting **Bewaar het Pand.**

ISSN nummer: 0166 - 4646

REDACTIELEDEN

Ds. A. van Heteren,
Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

REDACTIE ADRES

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, T 0527-688978
E a.vanheteren@kliksafe.nl

ABONNEMENTEN

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. T 0184-669116
E pand@solcon.nl NL37 INGB 0000 7043 50 t.n.v.
Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.
Abonnementsprijs € 29,00,- per jaar.
Abonnementsprijs Verenigde Staten en Canada \$ 34,- per jaar.
Advertentietarieven op aanvraag.
Contactadres Canada:
D. Kleinjan Tel. 905-627-8556
mail: bewaarhetpand@hotmail.com

Abonnementen lopen van 1 januari t/m 31 december.
Een abonnement kan op elk moment ingaan en moet uiterlijk 1 december schriftelijk of per e-mail worden opgezegd.

Gods Woord wereldwijd verspreid

Met uw hulp kunnen wij Bijbel en bijbelse lectuur in een betrouwbare vertaling gratis beschikbaar stellen

In samenwerking met verschillende kerkgenootschappen en diverse hulporganisaties verspreiden wij Bijbels in onder andere Congo, Ghana, Hongarije, Irak, Italië, Moldavië, Nigeria, Oekraïne, Roemenië en Rusland. Wij stellen deze Bijbels gratis beschikbaar aan betrouwbare instanties, die ervoor zorgen dat zij op de juiste plaats komen.

In Nederland schenkt de GBS onder meer Bijbels aan ziekenhuizen, gevangenissen, krijgsmachtonderdelen en evangelisatieposten.

Momenteel steunen wij diverse vertaal- en revisieprojecten: vertaling van de Bijbel in het Chinees, en revisie van de Spaanse Bijbel (Reina-Valeravertaling) en het Hebreeuwse Nieuwe Testament (Delitzschvertaling).

Ons rekeningnummer is: **NL96 RABO 0129 4451 18**
t.n.v. Gereformeerde Bijbelstichting.

STEUNT
U DIT WERK
OOK?
HARTELIJK
DANK!

Nijverheidstraat 21 • Leerdam (0345) 61 01 55 | www.gbs.nl

GEREFORMEERDE
BIJBELSTICHTING

UW ADVERTENTIE IN **KLEUR**?*

Neem contact
op met de
administratie!

* Alleen mogelijk op de achterzijde.

